

# Les dones pensionistes

written by Redacció Unilateral | 13 de març de 2023

Les dones tornem a ocupar els carrers. Juntes i diverses, caracteritzades per vides, experiències, orígens, identitats, orientacions sexuals i edats diferents. Ens reconeixem en les altres o sentim empatia amb qui té diferents realitats. Cadascuna amb una motxilla imaginària carregada d'experiències reals i anhels futurs, amb reivindicacions necessàries per transformar un món que desitgem lliure de violències i opressions.

A nosaltres, les dones pensionistes, ens uneix la nostra situació econòmica, depenent d'unes pensions que obtenim per la nostra cotització durant tota la nostra vida laboral o bé d'unes pensions assistencials per manca del temps de cotització o perquè mai hem pogut cotitzar. Reconeixem que no totes vivim igual doncs les quanties són diferents, posant-nos a una gran majoria en situació de pobresa i a d'altres en millor situació, però mai en una situació de privilegi.

Ens mirem amb solidaritat, i per tant ens sembla essencial la millora de les vides de qui no té el bàsic. Per això, traïem de les nostres motxilles les paraules necessàries per construir una gran pancarta que reclami l'eliminació de la bretxa de gènere en salaris i pensions, que pugin les quanties mínimes de totes les pensions i que les de viduïtat siguin el 100% i no el 52% actual, entre d'altres reivindicacions.

Moltes tenim vivències de molts fets històrics, hem estat protagonistes de canvis tremendament importants al llarg de les nostres vides: hem format part del moviment feminista i del moviment sindical des de fa dècades, adobades per experiències de lluita, d'avenços i, també de retrocessos, que en aquests moments poden tornar a donar-se. Per això, ara més que mai, diem alt i clar que els drets es defensen i que no permetrem que les opcions de la dreta i de la ultradreta ens

els arrabassin amb les seves polítiques neomasclistes i privatitzadores, encara menys, que es jugui amb els nostres drets a les campanyes electorals.

Les dones pensionistes ens mobilitzem davant les violències que s'exerceixen sobre els nostres cossos i les nostres vides. Davant els assassinats i els maltractaments exigim respostes institucionals; estem en contra de la doble victimització quan ens violenten i ens sotmeten a processos judicials que ens qüestionen. Volem una educació afectiva sexual que permet els canvis culturals i socials.

Estem en contra de les condicions laborals que ens situen en condicions de desigualtat i precarietat per canvis estructurals que eliminen la divisió sexual del treball, que ens condemna a les tasques de cures, desvalorant-nos fins al punt que arribem a fer-les de manera gratuïta i si es fan com un servei els sous són molts precaris, les condicions laborals són inadequades, moltes vegades avalades per la legislació laboral vigent. Aquesta situació és la causa de que milions de dones tinguin pensions per sota del llindar de la pobresa.

Exigim poder exercir els nostres drets sense obstacles continuats, amb legislacions que o bé són restrictives o bé no s'implementen amb els recursos necessaris, com és el cas de la violència de gènere o dels drets sexuals i reproductius, on poder avortar es converteix en un tortuós recorregut o, inclús no es pot realitzar en les nostres autonomies, on no s'instauren centres d'informació per a la joventut, entre d'altres qüestions. Si això no es fa, estarem davant d'una altra manera de masclisme i violència exercida per les institucions.

Volem que se'ns reconegui els drets a totes, que siguin drets per a totes. Aquest 8M se sentiran moltes reivindicacions als carrers. Ens fa ràbia no poder parlar de totes elles perquè allò que no es visibilitza no es té en compte, però si que volem dedicar unes línies per denunciar la violència masclista

que s'exerceix a través de les noves tecnologies, que les converteix en un nou sistema de transmissió i, per tant, al servei del patriarcat, del neomasclisme, on la societat en la que vivim ho veu com a normal i no té resposta institucional. També denunciem l'augment de la bretxa de gènere que deixa moltes persones al marge.

El patriarcat i el capitalisme van units i es conformen en una aliança criminal contra les dones. El sistema productiu i econòmic utilitza el sistema patriarcal per treure profit. S'intenta privatitzar allò públic i això fa que la nostra situació empitjori encara més. Les dones i la pobresa van unides, sense que l'administració respongui adequadament amb mesures polítiques de repartiment de la riquesa.

L'organització de totes és fonamental per contrarestar aquesta situació. La participació de dones i homes que siguin capaços de fer els canvis necessaris és una tasca de tots els dies, de canvis individuals però sobre tot de canvis col·lectius. Cap a aquest compromís caminem qui integrem la COESPE, Coordinadora Estatal per la Defensa del Sistema Públic de Pensions.

**Marea Pensionista de Catalunya**